

1890-09-09

SENDER

Emil Hannover

RECIPIENT

Johan Rohde

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Mentioned people:
Alice Hannover
Hermann Peter Rohde
Agnes Slott-Møller
Harald Slott-Møller
Johan Peter Wildenrath

Archive:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Katrinebjærg
pr. Taastrup 9/9 90
Kjære Ven,
Tak for Deres Brev, som ... var
kommet herud, medens jeg var inde
i Byen, hvorfor jeg telegraferede til Dem.
De har Ret, det er klart; kun én
Ting misforstaaer De, og det er, naar
De mener, det vilde være udelukkende
af Godhed, naar jeg sendte W. Pengene.
Nej, ser De, det vilde meget mere
være af Egenkjærlighed. Jeg vil næmlig
have Ro nu, og det kunde jeg ikke
have, hvis jeg skulde gaa og tænke
paa, at nu skød W. sig maaske,
eller nu blev maaske hans stakkels
syge Kone kastet paa Gaden af
Værten, eller nu sultede de og maaske
etc.
Derfor mener jeg, jeg skal sende ham
[2]
disse Penge. Saa er der af hans
Venner gjort, hvad der kunde
gjøres, og saa skal han ogsaa faa
at vide, at dermed er al mulig
Hjælp fra hans Venner udtømt.
Alligevel skal De ikke
skrive til Deres Fader endnu. Jeg
skriver samtidig hermed til W., at
der er liden Sandsynlighed for at
rokke den fingerede Kjøber fra
hans en Gang tagne Beslutning.
Skriver han saa tilbage, at det
skal og maa ske, – ja, saa
sender jeg Pengene, siden De har
overladt Afgjørelsen til mig. Jeg
skal da ogsaa tage Ansvaret
[i venstre margen:]
Hører De noget fra Slott-Møllers?

[3]

alene, og skulde Bidragyderne nogensinde knurre, kan det vel ikke være saa svært for mig at skaffe 500 Kroner paa et Bord.

Jeg gjentager altsaa, at den væsentligste Grund til at følge W.'s Forlangende for mig er den, at jeg er træt nu af at plages med hans Affairer, da jeg har nok at tage vare med mine egne. Min Kone, som er meget bedre end jeg, siger her, at naar hun ønsker W. hulpen paa Ny, er det af Hensyn til W. og ikke til sig og mig. Vi kan denne Gang ikke blive enige.

Vi længes meget efter snart at se Dem og sender Dem hjærtelige Hilsener. Deres hengivne
Emil Hannover
I hast

Katrinebjerg

19

pr. Taastrup 9/9 90

Kjære Dem,

Tak for Deres Brev, som ~~hvis~~ var
kommet herud, medens is var inde
i Byen, hvorpå is telegraferede til Dem.
De har Ret, det er klart; kun en
ting misforstaaer De, og det er, naar
De mener, det vilde være indelukende
og gødet, naar is sendte W. Pungue.
nej, ser De, det vilde meget mere
være af Egenkjærlighed. Is vil nemlig
have Ro nu, og det kunde is ikke
have, hvis Is skulde gaa og tænke
paa, at nu skød W. sig maaske,
eller nu blev maaske hans statkub
nyye Kone kastet paa Gaden af
Vorten, eller nu mæltede de Is maaske
etc.

Dufo mener is, ^{is}skal sende ham

Dine Penge. Saa er der af hans
Venner gjort, hvad der kunde
gøres, og saa skal man ogsaa for
at vide, at dermed er al mulig
Hjælp fra hans Venner istand.

Atter de
møder
for
Slett
møder.

alligevel skal de ikke
skrive til Deres Fader endnu. Vi
skriver samtidig hermed til W., at
der er liten Sandsynlighed for at
nokke den fingerede Kjøben fra
hans en Gang kagne Beslutning.
Skriver han saa tilbage, at det
skal og maa ske, - ja, saa
endnu i Penge, siden de har
overlæst Afjørelsen til mig. Vi
skal da ogsaa tage Ansvar

alene, og skænkede Bidragstjerne nogeninde
hvidere, kan det vel ikke være saa
svært ^{for mig} at skaffe 500 Kroner paa et
Brød.

Is gjentager altsaa, at den varentlygte
Grund til at følge W.'s Forlangende
for mig er den, at is er træt af
at playe med hans Affairer, da is
har nok at tage vare med mine egne.
min Kone, som er meget bedre end
is, siger her, at naar hün ønsker
W. hjælpes paa sig, er det af
Hensyn til W. og ikke til sig og mig.
Vi kan denne Gang ikke blive
enige.

Vi længes meget efter snart at se
Dem og sende Dem hjertelige Hilsener.

Deres hengivne
Emil Mannen

i Hast